

Egy kiállítás megnyitójára

A Kreatív Budakeszi 2002 című kiállítás immár harmadszor kerül megrendezésre. Boldog vagyok hogy hajdani kezdeményezésem mára másoknak is örömet okozó hagyománnyá vált. ...

... Egy régi újságcikkben olvastam Konok Tamás Párizsban élő magyar festőművész véleményét az ideálok változásáról. Azt mondja: „*a művészetben megjelent a visszataszító, az undorító, a dilettáns mint alkotóelem. A szépség elfáradt.*” Mi is érzékeljük ezt, a művészetben, a médiában és az élet minden területén. Hogy az ócska, a színvonalatlan, a semmi próbál uralkodni. És a semmi érdeke, hogy a semmi terjedjen el mindenhol. Küzdjünk ellene. Minden egyes öltés a gobelinen, minden apró kis csipke egy kis lépés a valami felé.

Mi itt egymás között, szinte családias együttlétünkben tudjuk, hogy mi nem akarunk nagyot alkotni. Nem akarjuk a világot megváltani műveinkkel. Csak egy kicsit hozzá szeretnénk tenni abból amink van. Hiszen a kreativitást, ötleteket, a tevékenység örömét nem is lehetne leállítani ha akarnánk sem.

Lakik itt Budakeszin egy kis ember. Érzelemtel, jó verseket, prózákat ír, vannak érdekes festményei, zenél, járja a maga útját. Sokan megmosolyogják, van aki leszólja őt. Vajon milyen jogon bírálják azok, akik soha nem tudnának olyan műveket alkotni, amilyeneket ő létrehoz.

Bizonyára itt is sokan vannak, akiknek meg kellett küzdeniük a fanyalgókkal, akik ajkbiggyesztve szemlélik azt, aki éjszaka hímez, aki vasárnap vert csipkét készít vagy festeget, a fiatait, aki disco helyett kerámiát gyúr. Ne törődjünk velük! „Légy visszafogott, légy szolid, ne mutasd meg magad” – mondják azok, akiknek nincs mit megmutatniuk.

Irigykedni mindig könnyebb, mint alkotni, valamiben elmélyülni, a tudást megszerezni, egy kicsit önmagunkon túllépni vagy inkább felülemelkedni. Akinek nincs tehetsége, egyénisége, belső tartalma, az leszólja azt aki „művészkedik”, aki létét másképp határozza meg, sugározza ki. Pedig egy keleti bölcsesség szerint „*nem az a hiúság, mely önmagát fényesíti, hanem amely mások fényességét elpusztítani vágy.*”

Ezért biztassuk barátainkat, szomszédainkat: jövőre ők is jöjjenek el, nevezzenek be ügyes műveikkel erre a kiállításra. Bátran fogjon hozzá, aki ilyenre késztetést érez. Írjanak verseket, ezek bemutatására talán szintén lehetne egy jó hangulatú estét rendezni. Vagy gyúrjanak agyagot, énekeljenek, de alkotás lehet a szeretettel végzett főzés, és a társunk, gyermekünk iránti szeretetet is megélhetjük alkotó módon. Többek leszünk általa.

A lélek a halál pillanatában is fejlődik, mondja Polcz Alain. Ne vesztessük hát az időt, amit a mások és magunk gazdagítására fordíthatunk.

„*A Kaszással, ki holnap elragad csak úgy dacolsz, ha gyermekeid marad*” mondja Shakespeare. Gyermekünk, unokáink és hozzátesszem alkotásaink azok, amelyek megmaradnak utánunk, mint apró nyomok halálunk után is, különben semmivé leszünk.

Maslow szerint vannak olyan jelentős élmények, melyeket mindenkinek meg kellene tapasztalnia. Például készíteni egy kerámiát vagy festeni egy képet és felakasztani valahova mondván: „*Ez is én vagyok*” Az egzisztencialista nézet úgy szól: „*létezem, mert alkottam valamit. Létrehoztam valamit, tehát vagyok.*” De mégsem cselekszünk eszerint, mert félünk, hogy nem sikerül jól, nem nyeri el mások tetszését.

A tökéletest nem érinthetjük. De a teljességre törekvés lehetősége megadatik minden porszem halandó számára. Csak erőfeszítést kell tenni érte.

Bíró Ildikó

(Elhangzott március 8-án, a Kreatív Budakeszi 2002 című kiállítás megnyitóján.)

Álmok álmodói

„*Gazdag vagy, akármilyen nyomorult is vagy. Az emberi szellem teljessége a tiéd is. Élj vele mindennap, ahogy lélegzik az ember.*”

(Márai Sándor)

Magyarok és magyar származású, de édemeikért babérjaikat már egy más állam polgáraként learató géniusok, a világ kultúrtörténetének kiemelkedő egyéniségei. Róluk szól, az ő érdemeiket, szellemi hatalmasságukat igyekezik a teljesség igényének kielégítésére való törekvéssel bemutatni a romos állapotából megszépített Millenárison (egykori Ganz-telep) az Álmodók Álmodói névre keresztelt megalkotás. A volt szerelőcsarnok nem alakult át ugyan, ám komoly csinosításon esett át, így mintegy alkotóműhelybe „zárja” a szellemi hatalmasságok munkásságának emlékét, tényszerű dokumentumait és néhány fennmaradt tárgyi bizonyítékát. A tárlat egésze egy alkalommal szinte megtekinthetetlen. Három óra legalább szükségeltetik a felületes körbejáráshoz, és ekkor temérdek életrajzi adat mellett egyszerűen csak elcsúszunk. Akár újfent az iskolában érezhetné magát a látogató a rengeteg tényszerűség felhalmozódása miatt, ám az ezt élesen kritizáló elképzelései érdekelnének, mi módon lehetne Kempelen, Kodály, Bolyai, vagy akár Hidegkuti életpályáját néhány mondatba összesűríteni. Nem az ámulatba ejtésre törekszik a kiállítás, annál inkább a magyar szellem abszolutisztikus megismertetésére. A tárlat, ha nagyon le szándékozzuk egyszerűsíteni, két részre differenciálható: a helyiség nagy és kevésbé nagy felére. Tárgyi „bizonyítékokban” kevésbé bővelkedik a csarnok kisebbik része, ám a látványosságra itt is igyekeztek nagy hangsúlyt fektetni a szervezők, elég csupán a hangulatos Nyugat-kávézót megemlíteni, ahol kapucniert ugyan nem fogyaszthatunk, ám a századelőt idéző kis asztaloknál megpihenve belelapozhatunk a névadó folyóiratba, majd akár meg is hallgathatunk egy-egy klasszikus irodalmi alkotást a kávéház melletti telefonfülkékben, mely műveket a irodalom nagyjai maguk mondanak el. A nagyteremben szinte minden eltér egy átlagos kiállítástól, a szöveg és látvány egyensúlya felborul. Olyan találmányok, felfedezések, feltalálók is „előkerülnek”, kiket eddig különböző okokból nem ismerhettünk. Az érdeklődő általános műveltsége biztosan állítható, bővülni fog, ha körbejár a találmányok közt. A mérleg negatív nyelven a belépődíj áll, amely ezer forintot tesz ki. Diákoknak, nyugdíjasoknak, és a rendezvényt másodszer meglátogatóknak ennek a fele a jegy ára.

Horváth Ádám

Családos jegy 500 Ft/fő. Ingyenesen látogathatják a 7 év alattiak, 65 év feletti nyugdíjasok, pedagógusok, mozgássérültek, más fogyatékosok és kísérőik, köztisztviselők, közalkalmazottak, szombatonként minden diákigazolvánnyal rendelkező tanuló és minden 18 év alatti gyerek két felnőtt kísérővel.

(a szerk.)

Hagyományörző-farsang

A Hagyományörző Kör vezetősége és tagsága köszönetet mond mindazoknak az alábbiakban felsorolt személyeknek, egyesületeknek és vállalkozóknak, akik a 2002. február 9-ei farsangi baltuszbál sikeréhez tombolatárgy felajánlásukkal hozzájárultak.

Szemereki Zoltán polgármester, Gräfl Cukrászda, Szősi Cukrászda, Éva Dohánybott, Rösser Gábor virágüzlet, Éva Virágbott, Csulak Virágbott, Szinger Antal, Bruckner Ferenc, Palackozott italok boltja, Gräfl Béla, Hagyományörző Kör tagjai, Gepárd Bt, Atrium Marcsi fodrászat és Stefi kozmetika, Atrium Drogéria, Atrium Ranch Cipőbott, Atrium Elek Ékszerbott, Merkl Aladár, Fő utcai zöldseges, Kürtösné Béla Anna kozmetikus és munkatársai Marcsi és Erzszi fodrászok, Uri Viktória fodrász, Kórosi Miklós, Vincze Ilona és férje, Szépitő Egyesület, Somlóvári Józsefné, Kiskápolna Könyvesbott, Székely Kör, Duna TV Földes István. Továbbá ezúton mondunk köszönetet az Erkel Ferenc Művelődési Ház vezetőjének, hogy helyet biztosított farsangi báltunk megrendezéséhez.

Bokor Józsefné

a Hagyományörző Kör elnöke